

Nr 71.

Av herr **Mäler**, om understöd åt förre musikfuriren J. M. Lind.

Den 31 oktober 1940 erhöll musikkorporalen vid musikfuriren i Kungl. Västernorrlands regemente John Markus Lind, som är född den 8 april 1917, avsked från sin beställning på grund av sjukdom. Lind hade då innehaft fortlöpande anställning vid regementet under en tid av tio år. Lind anställdes nämligen vid regementet såsom musikelev den 1 november 1930 och antogs såsom musikvolontär den 1 november 1932.

Av en vid regementet i oktober månad 1940 företagen utredning angående Linds sjukdom framgår, att Lind vid ifrågavarande tidpunkt led av nervsjukdom. Regementsläkaren framhöll i ett den 14 oktober 1940 dagtecknat intyg, att Linds neurasteni med all sannolikhet stode på konstitutionell grund men att skäl sänkades för antagandet, att militärtjänsten icke väsentligt bidragit till densamma.

Vid avskedet från regementet ansåg sig Lind, som då icke var återställd från sjukdomen och följaktligen icke kunde på ett tillfredsställande sätt ordna sin försörjningsfråga, kunna räkna med ersättning enligt gällande militärsättningsförordning. Den 25 januari 1941 meddelade emellertid riksförsäkringsanstalten, att anstalten funnit ersättning icke kunna utgå, enär skälig anledning funnes antaga, »att sjukdomens framträdande för- anletts av annan orsak än tjänstgöring och att denna icke väsentligen bidragit därtill». Över riksförsäkringsanstaltens ifrågavarande beslut anförde Lind besvär, men försäkringsrådet fann den 25 april 1941 ej skäl till ändring i överklagade beslutet.

Under år 1941 remitterades Lind, som då vårdades på Umedalens sjukhus, till Umeå dispensär. Vid där företagen läkarundersökning konstaterades, att Lind led av tuberkulos på högra lungan. Lind överflyttades den 24 november 1941 till Österåsens sanatorium för specialbehandling. Lind begärde nu ånyo hos riksförsäkringsanstalten att få komma i åtnjutande av ersättning enligt de i militärsättningsförordningen angivna grunderna, men riksförsäkringsanstalten meddelade den 20 februari 1942, att anstalten icke kunde utanordna ersättning, enär militärtjänstgöringen icke skäligen kunde antagas hava bidragit till lungtuberkulosen. Anförda besvär över riksförsäkringsanstaltens beslut medförde ej heller denna gång ändring.

I september månad 1942 utskrevs Lind från Österåsens sanatorium men var då icke fullt återställd från sjukdomen och kunde följaktligen icke i avsevärdare mån bidra till sin försörjning. Lind har dock tillerkänts pension enligt sedvanliga folkpensioneringsgrunder. Pensionsbeloppet för-

slår dock icke till Linds försörjning. Med hänsyn till omständigheterna i sjukdomsfallet anhöll Lind den 1 februari 1943 hos Kungl. Maj:t att bliva berättigad att uppbära ersättning enligt militärsättningsförordningens grunder, men Kungl. Maj:t fann framställningen icke föranleda någon åtgärd.

Med hänsyn till den jämförelsevis långa tid, Lind innehaft fast anställning vid försvaret, synes det skäligt, att Lind på grund av den iråkade sjukdomen kommer i åtnjutande av någon ersättning av statsmedel för den tid han varit sjuk och intill dess han återvinner sin arbetsförmåga. Med stöd av det sålunda anförda och vissa handlingar i ärendet, som av mig komma att överlämnas till vederbörligt utskott, tillåter jag mig därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja förre musikfuriren John Markus Lind något understöd för tiden efter den 31 oktober 1940 och intill dess han återvunnit sin på grund av sjukdom nedsatta arbetsförmåga.

Stockholm den 17 januari 1944.

Karl Mäler.